

b.1056

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

10862

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I
ŚW. MAŁGORZATY, OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA

2. Czas powstania

3 ćw. XIII/1 ćw.; XV,
odb. 1947–1956

3. Miejscowość

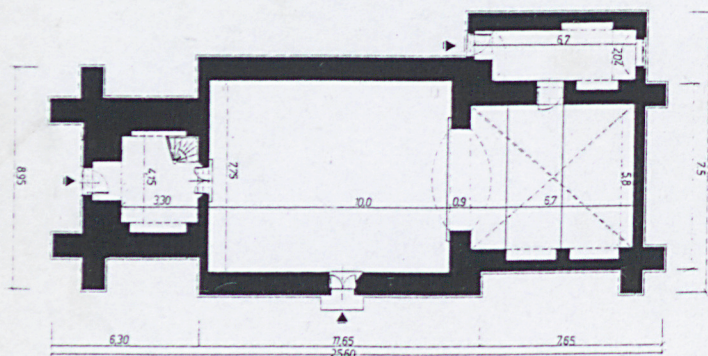
W R O C Ł A W

ŻERNIKI

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

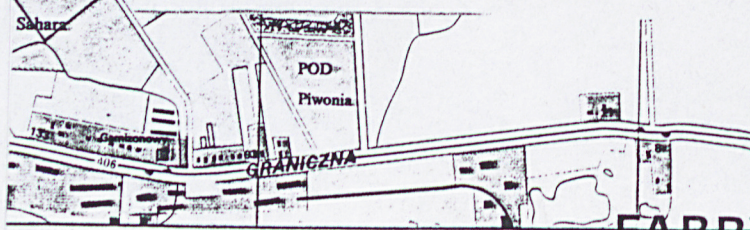
1.

Rzut przyziemia - pomniejszenie

Plan orientacyjny, skala 1:20 000

4. Adres

54-438 Wrocław
ul. Żernicka 247

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie
pow., gmina pow. grodzki Wrocław

6. Poprzednie nazwy miejscowości

NEUKORCH, BRESLAU-NEUKIRCH,
BRESLAU

7. Przynależność administracyjna przed 01.01.1999 r.

województwo wrocławskie
gmina Wrocław

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzymskokatolicka
p.w. Św. Wawrzyńca, Wrocław-Żerniki
ul. Żernicka 247

9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzymskokatolicka
p.w. Św. Wawrzyńca, Wrocław-Żerniki
ul. Żernicka 247

10. Rejestr zabytków

Nr 131 A/293/131 data 15.02.1962.

Historia

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1257 r. (Surnic) a istnienie tutejszego kościoła potwierdzone jest w 1280 r. Wówczas to prokurator klasztoru św. Klary we Wrocławiu, do którego należała wieś, brat Reinold, potwierdził nadanie dwóch łanów ziemi przez ks. Annę Śląską kościółowi. Wówczas też rozpoczęto budowę obecnej świątyni (w 3 ćw. XIII w.) ale jej nie dokończono. Stało się to w 1 poł. XV w. na co wskazuje użycie gotyckiej cegły (8,5 x 13 x 27 cm) i okna o charakterze gotyckim na wschodniej i południowej ścianie. W tym też czasie wzniesiono wieżę; z 1493 r. pochodzi dzwon umieszczony na wieży. Żerniki nie były wsią wielką. Na początku XIV w. liczyły zaledwie 52 osoby zatem i dochody na budowę kościoła nie mogły być znaczące.

W okresie reformacji wieś przeszła na protestantyzm. Wg doniesienia z roku 1579 tamtejszy sołtys uwięził proboszcza Martina Reifferta, za co został obłożony ciężką ekskomuniką. Okres wojny 30-letniej stanowił jeszcze gorsze doświadczenie dla tutejszej świątyni. W 1635 roku została ona doszczętnie ograbiona i splądrowana przez żołnierzy węgierskich. Ucierpiała również wieś systematycznie grabiona przez oblegające wojska, szczególnie szwedzkie. W 1638 r. wieś liczyła jedynie 4 ubogich chłopów w porównaniu do ponad 40 bogatych kilkadziesiąt lat wcześniej. Pokój westfalski z 1648 r. spowodował akcję rekolicyzacji księstwa wrocławskiego stanowiącego domenę Habsburgów. Choć wieś wówczas liczyła zaledwie 6 katolików, kościół i dom parafialny były już odremontowane w 1652 r. i stan świątyni stale się poprawiał. W 1667 roku zostały odnowione i poświęcone trzy ołtarze, wcześniej ograbione. Powiększało się wyposażenie liturgiczne kościoła. W tym okresie w wieży kościoła znajdowały się trzy dzwony, z których zachował się najstarszy z 1493 r. (pozostałe dwa zostały przetopione w czasie I wojny światowej). Około roku 1724 parafia liczyła 239 katolików i 941 protestantów, ale nacisk katolicki systematycznie zwiększył liczbę tych pierwszych. W 1739 roku w Żernikach otwarto szkołę katolicką. Po sekularyzacji klasztoru klarysek w 1810 r. wieś i kościół przeszły pod patronat państwa. Według danych z 1845 r. liczba katolików wynosiła 230 na ogólną liczbę 549 mieszkańców Żernik.

W 2 poł. XIX w. dobudowano do kościoła neogotycką kaplicę od strony pld. oraz neogotycki przedsionek wejścia do wieży. Na początku XX w. planowano dalszą rozbudowę świątyni, przygotowano wiele projektów, jednak wybuch I wojny światowej przekreślił te plany. W lutym 1945 r., podczas oblężenia Wrocławia przez wojska radzieckie, na terenie wsi doszło do kilku walk w wyniku, których kościół został zniszczony w 80%.

Sytuacja

Dawna wieś Żerniki stanowi obecnie zachodnią część miasta.

Kościół wraz z otaczającym go cmentarzem grzebalnym o średniowiecznej proveniencji zlokalizowany jest w centrum dzielnicy, w rozwidleniu dróg: ul. Żernickiej od północy i ul. Objazdowej od południa. Na terenie cmentarza zachowany starodrzew, a całość założenia otoczona jest ceglany murem. Brama główna znajduje się od zachodu.

Materiał, konstrukcja, technika

Ściany:

- podmurówka z kamienia polnego i rudy bagiennej; od zewnątrz nieotynkowana
- ściany ceglane, nieotynkowane od zewnątrz; ściany prezbiterium i nawy - o polskim (gotyckim) układzie cegieł; ściany wieży o polskim i wendyjskim wążku ceglany; przypory przy prezbiterium o wendyjskim i wozówkowym wążku ceglany
- szczytowe części ścian prezbiterium; korpusu oraz wieży - uzupełnione, a gzymsy wieńczące - wykonane z cegły maszynowej po 1947 r.
- ściany wieży - liczne, kwadratowe otwory maculcowe
- gzymsy w prezbiterium i nawie wykonane z uskokowo ułożonych cegieł
- naroża pld.-wsch. i pln.-wsch. prezbiterium oraz pln.-zach. i pld.-zach. wieży oszkarpowane ceglany przyporami; odpowiednio: 2-uskokowymi przy prezbiterium oraz 3-uskokowymi przy wieży
- ściany zewnętrzne zakrystii - z uzupełnieniami ceglany o wążku główkowym
- ściany wewnątrz otynkowane
- arkada łuku tęczowego, sklepienie w prezbiterium - pokryte polichromią o motywach roślinnych oraz roślinnych z motywami figuralnymi
- obramienia okienne i drzwiowe - ceglane
- obramienia drzwiowe w pld. elewacji korpusu (wybite w XIX w. do dobudowanej wówczas kaplicy) oraz w zachodniej elewacji zakrystii - z piaskowca
- empora - o konstrukcji monolitycznej z drewnianą balustradą (współczesna)

14. Kubatura ok. 1.565.70 m ³	15. Powierzchnia użytkowa ok. 204.30 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne kościół katolicki	17. Użytkowanie obecne kościół katolicki
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja 1945 r. — zniszczenie w 80% (zachowane mury obwodowe) 1947—56 r. — odbudowa z pominięciem XIX-wiecznych aneksów (kaplicy pld. i kruchty przed wieżą) 1976 r. — zatwierdzony projekt witraży wykonanych przez T. Budzińskiego 1994 r. — uzupełnienie i częściowa wymiana pokrycia		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcja dachu, wyposażenie i instalacje) Stan techniczny dobry. Nieliczne ubytki w pokryciu dachu nad nawą. Pęknięcia i zniszczenia materiału w płytach nagrobnych.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Natychmiastowej konserwacji i zabezpieczenia wymagają gotyckie płyty nagrobne umieszczone na zewnętrznych ścianach kościoła.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Karta ewidencyjna zabytku architektury (tzw. zielona), W. Prystrom 1959 r., MKZ Wrocław.
Inwentaryzacja architektoniczna kościoła, P. Bober, K. Orszewska, Wrocław 1998 (w zb. parafii).

22. Bibliografia

Allgemeine übersicht des Bisthums Breslau, Breslau 1802.
Burgemeister, G. Grundmann, Die Kunstdenkmäler der Stadt Breslau, Bd. III, Breslau 1934.
Handbuch des Bisthums Breslau, Breslau 1912, 1937, 1940.
J. Jungnitz, Visitationsberichte der Diözese Breslau. Archidiakonat Breslau, Breslau 1902.
J. G. Knie, Alphabetisch - statistisch - topographische uebersicht, Breslau 1845.
T. Kozaczewski, Wiejskie kościoły parafialne XIII w. na Śląsku i Łużycach, Wrocław 1994.
Ks. dr J. Mandziuk, Katalog ruchomych zabytków sztuki sakralnej w archidiecezji wrocławskiej, Wrocław 1976.
Schematismen des Fürstbistums Breslau 1724 und 1738, Köln 1994.
Schlesisches Urkundenbuch, Bd. 4 1267-1281, Köln 1988.
W. Szetelnicki, Odbudowa kościołów w archidiecezji wrocławskiej w latach 1945-1972. Rola duchowieństwa i wiernych, Roma 1975.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

F.B. Wernher, Topographia oder Prodomus Delineati Silesiae Ducatus, BU we Wrocławiu T. I - 431/P(2), T. IV 335/P.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst	Mirosław Dymarski, III. 2001 r.
plany, rysunki	Mirosław Dymarski, III. 2001 r.
zdjęcia fotograficzne	Mirosław Dymarski, III. 2001 r.
miejsce przechowywania negatywów — w archiwum autora.	

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Wkładki do kart ewidencyjnych — 6 szt.

1. Miejscowość, gmina, województwo WROCŁAW m. Wrocław woj. dolnośląskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I ŚW. MAŁGORZATY, OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) C.d. rubryki nr 12. Historia i nr 13. Opis.
--	---	---

c.d. rubryki nr 12. Historia

Mimo ogromnych zniszczeń pierwszy polski duszpasterz tutejszej parafii przystąpił do odbudowy kościoła w 1947 r. Trwała ona do 1956 roku, z wykorzystaniem pomocy finansowej państwa.

Proboszczowie i księża pracujący w kościele w Żernikach:

1579 Martin Reiffert

1638 Balthasar Wuntsch

1666/67 Johann Francisek Axman

1724 Melchior Kuchendorff

1738 (do czerwca tego roku) Carol Hoffman (od czerwca) Wenceslaus Müller

1802 Anton Bürger

1911 (zm.) Gustaw Adler

1912 Maximilian Schaffrath

1937-40 Paul Schumann

1945

1961

1972

*c.d. rubryki nr 13 Opis.**Sklepienia i stropy:*

- prezbiterium: ceglane sklepienie krzyżowo-żebrowe, o otynkowanych wysklepkach i nieotynkowanych żebrach; w wezłowiach żebra oparte są na kamiennych (piaskowiec) wspornikach z rzeźbionymi postaciami ludzkimi
- nawa: strop współczesny (po 1947 r.); kasetonowy; drewniano-gipsowy z dekoracją pseudorozet w każdym kasetonie
- zakrystia: ceglane sklepienie kolebkowe; otynkowane
- wieża przyziemie: prawdopodobnie strop monolityczny (po 1947 r.)
- wieża kolejne kondygnacje: stropy drewniane, belkowe

Wieżba dachowa i pokrycie:

- wieżba dachowa i pokrycie w całości pochodzą z odbudowy z lat 1947-1956 wg ks. Justyna Kostka (AAW, IA 28a 1059)
- nad nawą i prezbiterium: wieżba drewniana, płatwiowo-kleszczowa z dwiema ścianami stolcowymi; wieżba nad nawą: 2-kondygnacyjna
- dachy nad prezbiterium i nawą: 2-spadowe
- wieżba helmu wieży: drewniana, 3-kondygnacyjna; zespół więzarów krokwiowych i osiowo ustawionego słupa połączonych poziomymi elementami (płatwie)
- dach nad wieżą: wieżowy (o wysokości większej od wym. podstawy), 4-spadowy
- wieżba nad zakrystią: drewniana, krokwiowa
- dach nad zakrystią: 1-spadowy, stanowiący przedłużenie północnej części 2-spadowego dachu nad prezbiterium
- dachy nakryte ceramicznie dachówką tzw. gąsiorową, składającą się z wklęsłych mniszek i węższych od nich, wypukłych mnichów

Posadzki, podłogi:

- prezbiterium: posadzka z płyt marmurowych, ułożonych na trójstopniowym podniesieniu
- nawa i kruchta (przyziemie wieży): płyty granitowe
- zakrystia: płytki kwadratowe z lastriko
- kolejne kondygnacje wieży: podłogi drewniane, deski
- empory: podłoga drewniana, deski

Schody:

- schody z przyziemia wieży prowadzące na I kondygnację: zabiegowe; stopnice drewniane, policzki metalowe; schody wsparte na dwóch metalowych słupach
- schody z kondygnacji empory muzycznej na II kondygnację wieży: 1-biegowe, drewniane, pełne
- schody na pozostałych kondygnacjach wieży: typu drabiniastego, drewniane

Otworki okienne i drzwiowe:

- otworki okienne w prezbiterium i nawie: w kształcie wysmukłych prostokątów zamkniętych ostrołucznie; umieszczone w obustronnych rozglifieniach
- wypełnienie otworków współczesnymi (1976 r.) witrażami w metalowych ramach zamkniętych lukiem pełnym
- otwór okienny we wschodniej ścianie prezbiterium - ostrołuczny, zamurowany
- prezbiterium, na wysokości poddasza - wąski otwór typu szczelinowego
- dolne kondygnacje wieży, elewacja płn. i płd. - niewielkie otworki okienne w kształcie kwadratu; na wysokości I kondygnacji w obramieniu z piaskowca
- ostatnia kondygnacja wieży - otworki okienne różnej szerokości zamknięte lukiem pełnym; w elewacjach zach. i wsch. - niewielkie, prostokątne umieszczone po dwa w każdej elewacji; w elewacjach płn. i płd. - centralnie umieszczony szeroki otwór okienny; otworki przesłonięte od wewnątrz deskami
- otwór okienny w zakrystii: umieszczony od wewnątrz we wnęce zamkniętej lukiem odcinkowym; stolarka 1-skrzydłowa, krosnowa
- otwór wejściowy w zach. elewacji wieży: prostokątny, zamknięty lukiem odcinkowym z zaakcentowanym lukiem odciażającym; drzwi 1-skrzydłowe, deskowe z listwą czołową (współczesne)
- otwór wejściowy w płd. elewacji nawy: prostokątny, zamknięty lukiem ostrym; w kamiennym obramieniu (wybity wtórnie pod k. XIX w., prowadzący z nawy do dobudowanej wówczas kaplicy); stolarka 2-skrzydłowa z nadświetlem, drzwi deskowe z zawiasami (współczesne)
- otwór wejściowy w zach. elewacji zakrystii i prostokątny w obramieniu z piaskowca; drzwi 1-skrzydłowe, deskowe opierzone, od wewnątrz dodatkowo obite (współczesne)
- otwór wejściowy z kruchty (przyziemie wieży) do nawy: prostokątny, zamknięty lukiem pełnym, w ceglany, 1-uskokowym obramieniu (nieotynkowanym); stolarka 2-skrzydłowa; drzwi drewniane, płycinowe z przeszkleniem (współczesne); od strony nawy otwór drzwiowy umieszczony w płytcei wnęce zamkniętej lukiem zbliżonym do eliptycznego
- otwór drzwiowy na I kondygnacji wieży, prowadzący na wyższe kondygnacje: prostokątny z drzwiami spagowymi

Rzut, bryła

Kościół orientowany, jednawowy, z węższym prostokątnie zamkniętym oszkarpowanym od wschodu prezbiterium, przekrytym sklepieniem krzyżowo-żebrowym.

Od zachodu do korpusu przylega dobudowana w XV wieku kwadratowa w rzucie, oszkarpowana wieża; a od północy do prezbiterium - niewielka, prostokątna zakrystia sklepiona kolebą.

W XIX w. dostawiono od zachodu - kruchtę a od płd. do korpusu kaplicę. Po zniszczeniach wojennych nie zostały odbudowane.

Bryła zwarta. Nawa i nieco niższe i węższe prezbiterium nakryte dachami 2-spadowymi. Prezbiterium od wschodu i płd.-wsch. oszkarpowane 2-uskokowymi przyporami. Wieża wyższa od korpusu, nakryta dachem 4-spadowym, ujęta w zachodnich narożach 3-uskokowymi szkarpami. Od północy przylega do prezbiterium niewielka, 1-kondygnacyjna zakrystia, nakryta dachem 1-spadowym stanowiącym przedłużenie północnej części dachu nad prezbiterium.

Elewacje

Elewacje nieotynkowane, z widocznymi wątkami ceglany: polskim (gotyckim) oraz wendyjskim. W przyziemiu, również nieotynkowana podmurówka z kamienia i rudy bagiennej.

Elewacje ścian nawy i prezbiterium przeprute dużymi, prostokątnymi, ostrołucznie zamkniętymi otworkami okiennymi umieszczonymi w rozglifieniach.

Elewacje ścian wieży przeprute licznymi otworkami maculcowymi.

Prezbiterium: prostokątne o narożach wschodnich ujętych 2-uskokowymi szkarpami.

Elewacja wschodnia: zamknięta trójkątnym szczytem; 1-osiowa, z centralnie umieszczonym otworkiem okiennym, ob. zamurowanym; w partii szczytowej, umieszczony w osi niewielki otwór szczelinowy.

Elewacja południowa: 1-osiowa, z centralnie umieszczonym otworkiem okiennym.

Elewacja północna: całkowicie przesłonięta przez bryłę zakrystii i wspólną połączy dachową.

Nawa: prostokątna; od wschodu elewacja przesłonięta bryłą prezbiterium, od zachodu - wieżą.

1. Miejscowość, gmina, województwo WROCŁAW m. Wrocław woj. dolnośląskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I ŚW. MAŁGORZATY, OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) C.d. rubryki nr 13. Opis, spis fotografii.
--	---	--

Elewacja północna: 1-osiowa, z niesymetrycznie (od wschodu) umieszczonym otworem okiennym. W przyziemiu, w części zachodniej umieszczone kamienną płytą nagrobną Heleny von Stein z 1808 r.

Elewacja południowa: 3-osiowa, z centralnie w przyziemiu, wtórnie przebitym, otworem wejściowym w kamiennym, ostrołukowym obramieniu; po bokach, z symetrycznie rozmieszczonym po jednym otworze okiennym.

Wieża: rozwiązana na rzucie kwadratu, o narożach zachodnich zaakcentowanych 3-uskokowymi szkarpmi; V kondygnacyjna.

Elewacja zachodnia: w przyziemiu 1-osiowa, z centralnie umieszczonym otworem wejściowym zamkniętym łukiem odcinkowym. W najwyższej kondygnacji: 2-osiowa, o skrajnie umieszczonych niewielkich, zamkniętych łukiem odcinkowym otworach okiennych. W przyziemiu, pomiędzy przyporami umieszczono kamienne płyty nagrobne (opis patrz: elementy wystroju).

Elewacja północna i południowa: 1-osiowa, z otworami okiennymi w osi, różniącymi się kształtem: na wysokości empory (I kondygnacji) - niewielki, kwadratowy otwór w obramieniu z piaskowca, powyżej wąskie, prostokątne otwory a w najwyższej V kondygnacji szeroki otwór okienny zamknięty łukiem pełnym.

Zakrystia: na rzucie niewielkiego prostokąta, z prostokątnym otworem wejściowym w elewacji zachodniej i niewielkim, kwadratowym otworem okiennym w elewacji wschodniej.

Wnętrze, wystrój, wyposażenie

- *prezbiterium:* rozwiązane na rzucie prostokąta, węższe od nawy, nakryte sklepieniem krzyżowo-żebrowym, o nieotynkowanych żebach i otynkowanych wysklepkach oraz kamiennych, rzeźbionych gotyckich wspornikach (3 szt.); pomiędzy prezbiterium a nawą - ostrołuczna tęcza pokryta polichromią o motywach roślinnych; w pld. ścianie - dwie płytkie wnęki; w pln. ścianie - wejście do zakrystii
- *nawa:* prostokątna, nakryta współczesnym stropem kasetonowym; w części zachodniej - empora organowa o drewnianej, pływicznej balustradzie; w ścia-

nie południowej - otwór drzwiowy umieszczony we wnęce zamkniętej łukiem odcinkowym (wybity w poł. XIX w., prowadzący do wybudowanej wówczas kaplicy).

- *zakrystia:* przylegająca od północy do prezbiterium, rozwiązana na rzucie prostokąta, nakryta kolebą.
- *wieża:* rozwiązana na rzucie kwadratu, oszkarpowana od zachodu; nakryta w przyziemiu stropem masywnym; na pozostałych kondygnacjach stropy płaskie - belkowe. W ścianie wschodniej - ceglane, 1-uskokowe obramienie otworu wejściowego prowadzącego z kruchty do nawy. Przy ścianie północnej - zabiegowe schody prowadzące na wyższe kondygnacje.

Elementy wyposażenia i wystroju

Obiekt podczas działań wojennych w lutym 1945 r. został zniszczony w 80%. Całe wnętrze uległo wypaleniu. Po odbudowie próbowano przywrócić mu gotycki i barokowy wystrój.

- ołtarz główny, barokowy z pocz. XVIII w., drewno rzeźbione, lakierowane ze złoconiami z obrazami: Św. Wawrzyńca i Boże Narodzenie
- chrzcielnica, barokowa, z pocz. XVIII w.; o kamiennej podstawie i drewnianej, rzeźbionej nadstawie
- kropielnica, gotycka z XV w., piaskowiec (przy otworze wejściowym w elewacji południowej)
- okucia drzwiowe, gotyckie z XV w., żelazo (2 szt.); zamontowane wtórnie do drzwi prowadzących z prezbiterium do zakrystii
- wsporniki sklepienne, gotyckie z XV w. (3 szt.) - sklepienie prezbiterium
- dzwon, gotycki z 1493 r., stop
- płyty nagrobne, z piaskowca:
 1. Katarzyna Mondiu, renesans z 1560 r.
 2. Pankracy Guttetter (+1596) i jego żona (+1586), renesans po 1596 r.
 3. rycerz, renesans z poł. XVI w.
 4. Helena von Stein, klasycyzm z 1808 r.

Brak wymienionych w publikacji (J. Mandziuk) Stacji Drogi Krzyżowej z XVIII w.

Elementy wyposażenia i wystroju wpisane są do rejestru zabytków nr 404/1-21 z dn. 31.07.1980 r.

Instalacje

- elektryczna
- nagłośnieniowa
- odgromowa
- piece akumulacyjne

Spis fotografii

1. Widok ogólny od strony pld.-zach.
2. Prezbiterium - elewacja wschodnia.
3. Widok od strony pld.-wsch.
4. Widok od strony pln.-zach.
5. Wieża elewacja zachodnia.
6. Wieża ostatnia kondygnacja wieży.
7. Otwór wejściowy w zachodniej elewacji wieży.
8. Otwór wejściowy w południowej elewacji nawy.
9. Otwór wejściowy w zachodniej elewacji zakrystii.
10. Zamurowany otwór okienny we wschodniej elewacji prezbiterium.
11. Otwór wejściowy z kruchty do nawy, widok od strony kruchty.
12. Wnętrze - widok w kierunku prezbiterium.
13. Prezbiterium, sklepienie krzyżowo-żebrowe.
14. Prezbiterium, wsporniki kamienne sklepienia.
15. Prezbiterium, wsporniki kamienne sklepienia.
16. Prezbiterium, wsporniki kamienne sklepienia.
17. Otwór wejściowy z prezbiterium do zakrystii.
18. Wnętrze - widok w kierunku empory.
19. Strop kasetonowy nad nawą.
20. Zakrystia - wnętrze.
21. Fragment konstrukcji więźby dachowej nad nawą.
22. Dzwon z 1493 r.
23. Gotycka kropielnica.

24. Płyta nagrobna - Pankracy Guttetter (1596 r.) - w narożu pln.-zach. pomiędzy szkarpami wieży.

25. Płyta nagrobna - Katarzyna Mondin (1550 r.) - pomiędzy szkarpami w narożu pld.-zach. wieży.

26. Płyta rycerza (ok. poł. XVI w.) - ściana pld. wieży.

1. Miejscowość, gmina, województwo

WROCŁAW

m. Wrocław

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY
P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I ŚW. MAŁGORZATY,
OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

23.

1. Miejscowość, gmina, województwo
WROCŁAW
 m. Wrocław
 woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
 KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY
 P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I ŚW. MAŁGORZATY,
 OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
 C.d. dokumentacji fotograficznej.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

1. Miejscowość, gmina, województwo

WROCŁAW

m. Wrocław

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY
P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I ŚW. MAŁGORZATY,
OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

C.d. dokumentacji fotograficznej + ikonografia.

24.

25.

26.

F.B. Wernher, Topographia oder Prodomus Silesiae Ducatus, T.I - 431/P(2)

F.B. Wernher, Topographia oder Prodomus Silesiae Ducatus, T.I - 335/P

1. Miejscowość, gmina, województwo

WROCŁAW

m. Wrocław

woj. dolnośląskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY
P.W. ŚW. WAWRZYŃCA I ŚW. MAŁGORZATY,
OB. PARAFIALNY P.W: ŚW. WAWRZYŃCA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Rzuty i plany.

